

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 21. Idem Concilium continuatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

caverit; hoc solum dixi, quod a peccatis ^{Sæculum V.} suis conversus sine peccato vivere possit ^{A. C. 415.}
per proprium laborem, & Dei gratiam,
qui in futurum immutabilis sit. Reli-
qua, quæ addiderunt, in meis libris non
leguntur, nunquam talia dixi. Conci-
lium dixit: Cum hæc scripsisse neges, an
illos anathematizas, qui credunt? Pela-
gius respondit: Anathematizo eorum in-
solentiam, non autem Hæresin, cum hæc
ad dogma fidei non pertineant. Tum E-
piscopi interlocuti dixerunt: Cum Pela-
gius propositiones incertas, atque ~~ad~~ rem
non pertinentes anathematizaverit, & be-
ne responderit, hominem cum Dei auxilio,
& gratia posse sine peccato vivere, jam
etiam ad alios articulos respondeat!

§. XXI.

Idem Concilium continuatur.

Illas deinde Pelagio propositiones ob- ^{de Gest. c. II.}
jecere, quas ex Doctrina Celestii, i-
psius Discipuli, extraxerant. Adamum
creatum fuisse mortalem, videlicet sive
peccaret, sive non peccaret, moriturum.
Adami peccatum ipsi soli, & non Gene-
ri humano nocuisse. Homines æque sub
Lege, ac sub Evangelio in Regnum mis-
sos. Ante Adventum JESU Christi ho-
mines aliquos sine peccato extitisse.
Pueros neo-natos in eodem statu esse,
ac Adam ante peccatum. Totum Ge-

Rr 5 nus

Sæculum V.
A.C. 415. nus humanum per mortem Adami
per peccatum ejus, non mori & per Re-
surrectionem IEsu Christi non resurgent.
Dum in has propositiones inquiritur, ne
omittebant referre, easdem in Concilii
Carthaginensi suisse auditas, & damna-
tas. Illæ quoque propositiones exami-
natæ, quæ ex Sicilia S. Augustino trans-
missæ, quibusque in libro ad Hilarium
responderat, nempe hominem sine peccato
esse posse, si velit. Infantes sine Ba-
ptismo ad vitam æternam admitti. Di-
vitibus Baptizatis, nisi omnibus renun-
tient, bona, quæ facere videntur, nulli
prodesse, nec eos Regnum Dei posse ac-
quirere. Pelagius ad has objections
respondit: *Quod homo sine peccato pos-
sunt; hoc de re satis dictum. Quantus
ad illos attinet, qui ante adventum Domini
sine peccato fuere, dico etiam, quod ante
eius adventum aliqui sancte, & iuste
vixerint, ut Sacra Scriptura docent.*
*Cætera, ipsis meis adversariis fatentibus,
nunquam dixi, nullam ergo rationem redi-
dere teneor, verumtamen, ut sancto Con-
cilio plenissime satisfaciam, anathemati-
zo illos, qui ea tenent, aut unquam credi-
derunt. Post hanc responsionem Con-
cilium dixit: Pelagius, hic præsens, bene,
& sufficienter ad hos articulos respondit,
& quæ ab ipso profecta non sunt, anathe-
matizavit.*

Ulc.

Ulterius objecerunt, Pelagium dice- Sæculum V.
re; Ecclesiam jam hic esse sine macula, A. C. 415.
& ruga. Respondit: *Dixi, quia Eccle-* *Gest. c. 12.*
sa per Baptismum mundata est, & Domi-
nus vult, ut ita permaneat. Concilium
dixit: *Nos quoque id probamus.* Non c. 13.
nullæ deinde propositiones ex libro Ce-
lestii adductæ, ex quibus potius sensus
uniuscujusque articuli, quam verba, de-
sumptus. Prima erat; nos plura face-
re, quam per Legem, & per Evangelium
præcipimur; ad hoc Pelagius respondit:
Istud posuerunt, tanquam a nobis dictum;
sed nos id dicendo tantummodo S. Paulum,
de Virginitate loquentem, secuti sumus:
Præceptum Domini non habeo. Concili-
lum dixit: *Ecclesia hoc quoque recipit.* c. 14.

His proxime alii articuli principales
Celestii proponebantur. Gratiam Dei,
& auxilium non dari ad singulas actio-
nes particulares, sed illud in libero ar-
bitrio, aut in lege, & in Doctrina consi-
stere. Et rursus, Gratiam Dei nobis da-
ri secundum merita nostra, quia si eam
Deus peccatoribus daret, injustus esse
videretur, unde inferebat: *Ergo ipsa*
gratia a mea voluntate, qua ea dignus
sum, vel indignus, dependet. Si enim Pelagius.
omnia per gratiam agimus, quotiescumque
a peccato vincimur, non nos vincimur,
sed Gratia Dei, quæ nobis auxiliari ab-
solute voluit, & non potuit. Et iterum:
Si

Sæculum V. *Si Gratia Dei est, quæ facit, ut peccatum vincamus, ipsius ergo defectus quando vincimur, quia absolute non potuit, vel noluit nos servare.* Ad hæc lagius respondit: *An hæ sint opiniones Celestii, eorum est examinare, qui affirmant. Ego hanc Doctrinam nunquam tenui, sed eum, qui tenet, anathematis.* Concilium dixit: *Sanctum Concilium recipit, quia has opiniones reprobatas dominas.*

c. 14. n. 32.

Tum hæc Celestii propositio in medium adducta; quemlibet hominem posse habere omnes virtutes, & Gratias. Sic enim, dicebant: *diversitas Gratiarum, quam docet Apostolus, tollitur.* lagius respondit: *Diximus, sed id aduersarii maligne, & per ignorantiam reprehendunt, nam diversitatem Gratiarum*

1. Cor. 12.28. non tollimus, sed dicimus, Deum omnes Gratias dare illi, qui eas accipere dignus est, sicut eas S. Paulo Apostolo dedit. Concilium dixit: *Tu Doctrina sane consequenti, & in sensu Ecclesiæ donum Gratiarum, de quo Apostolus loquitur, acceptisti.*

c. 18. Tandem ex libro Celestii lecti articuli sequentes; Neminem posse appellari Filium Dei, nisi illos, qui absolute sine peccato sunt; ex quo sequebatur, *Philip. 3. 22. ipsum S. Paulum sine peccato non fuisse, cum dicat, necdum se esse perfectum.* Oblivio-

Oblivionem, & ignorantiam peccatum
non suscipere, quia non voluntatis, sed
necessitatis sunt. Nullum esse liberum
arbitrium, si auxilio Dei indigeat, quia
ab uniuscujusque voluntate dependet,
ut agat, vel non agat. Victoriam no-
stram non ab auxilio Dei, sed a libero
arbitrio ortum trahere, quod ultimum
Celestius exprimebat, in hunc modum:
*Nostra est victoria, quia propria nostra
voluntate arma sumpsimus, sicut econtra
nostra culpa fit, quod vincamur, si volun-
tarie arma arripere contempsimus.* Illa

Sæculum V.
A. C. 415.

S. Petri verba adducebat: *Divinæ con-* 2. Pet. 1. 4.
fortes Naturæ. Unde inferebat, quod,
si anima absque peccato esse non possit,
etiam Deus subiectus peccato esset, cum
anima, Dei particula, peccabilis sit. Rur-
sus Celestius dicebat, veniam peccato-
ribus concedi non secundum mensuram
Gratiæ, & Misericordiæ Divinæ, sed me-
ritorum, & conatus eorum, qui per pœ-
nitentiam se Misericordiæ dignos red-
dunt.

His omnibus lectis, Concilium dixit:
*Quid ad hos articulos dicit Pelagius Mo-
nachus, hic præsens? nam sanctum Con-
cilium, & sancta Ecclesia Catholica hanc
Doctrinam rejiciunt.* Pelagius respon-
dit: *Iterum dico; propositiones istæ ex
proprio Adversariorum meorum testimo-
nio non sunt meæ, nec ratio a me exigi
potest.*

c. 19.

Sæculum V. potest. Quæ a me dicta fassis sum, defendo esse vera; quæ mea esse negavi,

A. C. 415. Pelagius. cundum sanctæ Ecclesie judicium rejiciens.

& Anathema dico omnibus, qui Doctrinæ sanctæ Ecclesie Catholicæ contradicunt. Nam credo in Trinitatem unius Substancie, & omnia reliqua secundum Doctrinam Ecclesie. Quisquis aliud credit, anathema sit! Concilium dixit: Quia

c. 20.

Monachus Pelagius, hic præsens, suis sponsis nobis plene satisfecit, quia sancta Doctrinæ consentit, & quæ fidei Ecclesie contraria sunt, condemnat, ipsum in Communione Ecclesiastica, & Catholicæ existere declaramus. Hæc fuit Concilii Diöspolitani sententia. In eo quidem Pelagius absolutus fuit, quia Catholicus videbatur; at Doctrina ejus damnata est, & ipse in se ipsum damnationis sententiam ferre coactus. Verum, quod solum ore id fecerit, nam mentem non mutavit, sed Episcopos fefellit.

§. XXII.

Revelatio Presbyteri Luciani.

Marcel. Chr. Joanni Jerosolymitano, in hoc Concilio an. 415. n. 2. assidenti, nuntius affertur, S. Stephanus Reliquias esse inventas. Viginti milia Chrysip. ap. Phot. c. 17. phargamalam, id est, vicum Gamalielis dicebant. Ibi Presbyter, cui nomen Lucianus, Vir Sanctus, & Dei servus Christi.

n. 3.